“La ventana de Peppa Pig”

Valerie Krause, Johanna von Monkiewitsch, Beth Letain, Matthew Feyld, Alvaro Gil, Igor Jesus, Fabio Viscogliosi, Stephen Felton, Gizela Mickiewicz, Pixy Liao, Alejandro Leonhardt, Jordi Ribes, Lydia Gifford, Richard Woods, Erika Hock, Dasha Shishkin

Ubicació
Galeria Florit/Florit
C. de la Reina María Cristina, 10
Palma de Mallorca

Inauguració
Dissabte, 25 d’abril de 2026

Dates
25 d’abril de 2026 - 29 de maig de 2026
Dl-Dv / 9:00 - 17:00

LIKE A FROG ON A HILL N°1, 2022. Fabio Viscogliosi

Nachmittagsschatten, 2022. Valerie Krause

Text breu
L'edifici de Florit/Florit no és un contenidor. No ho ha estat mai. Els seus terres, les seves parets i els seus canvis de ritme no s'han neutralitzat per acollir les obres. L'espai actua com un element més dins del sistema expositiu, intensificant les tensions i obligant cada obra a afirmar-se sense suports.

La mostra reuneix tots els artistes de la galeria en un conjunt no unificat. S'organitza per fricció, no per coherència. Cada obra segueix la seva pròpia lògica.

Text d'exposició
L'edifici de Florit/Florit no és un contenidor. No ho ha estat mai.

Els seus terres, les seves parets, els seus canvis de ritme, no s'han neutralitzat per acollir les obres, sinó que romanen actius, amb una presència que no s'amaga. Hi ha una resistència en l'espai: una forma d'estar que no es plega a la lògica expositiva habitual. El terra no desapareix, insisteix. L'arquitectura no ordena, condiciona. El conjunt no es neteja, s'assumeix. Una finestra conserva els adhesius de Peppa Pig. Una imatge senzilla, el sentit de la qual s'ha desplaçat, que introdueix un punt de fricció i no acaba d'encaixar. Precisament per això, roman.

En aquest context, Florit/Florit ha construït el seu programa sense recórrer a una línia unificadora. La galeria s'organitza per fricció, no per coherència. Cada obra segueix la seva pròpia lògica: superfícies que acumulen temps, estructures que ordenen la mirada, objectes que ocupen l'espai sense representar-lo.

La mostra reuneix tots els artistes de la galeria en un conjunt no unificat. La proximitat no implica acord. L'espai es converteix en un element més dins del sistema. El seu caràcter —material, irregular, específic— intensifica les tensions entre les obres i obliga cadascuna a afirmar-se sense suports.

L'exposició es planteja com un conjunt obert. Cada element ocupa el seu lloc sense resoldre del tot la seva relació amb els altres. Una forma de convivència que no busca estabilitat, sinó precisió.

Texte: Óscar Florit

Imatges i dossier d'artistes disponibles per a publicació aquí